

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Tvronensi Archiepiscopo, & Episcopo Engelismensi, & Abbati Gratiaē Dei
Cisterciensis ordinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

„ fidelitatis more solito præstitit juramen-
 „ tum. Vnde cum prædicta Ecclesia de
 „ Neptuno sit præfata Episcopo diocesana
 „ lege subiecta, petebat restitui sacerdotem
 „ ad administrationem & personatum, ut &
 „ eidem Episcopo de spiritualibus, monachis
 „ verò de temporalibus responderet. Y cono-
 „ mus verò monasterij è contrà respondebat
 „ administrationem tam in temporalibus
 „ quàm in spiritualibus & Ecclesiam sæpe-
 „ dictam ad monasterium tantummodo per-
 „ tinere, nec in aliquo Episcopo teneri, cum
 „ sit ipsum monasterium Romanæ Ecclesie
 „ speciale, ac exemptum tam in capite quàm
 „ in membris, quod probare per sua privile-
 „ gia intendebat, quæ post multas inducias
 „ & terminos peremptoriè sibi datos ad pro-
 „ bandam suam intentionem coram nobis
 „ exhibere in iudicio non curavit. Dicebat
 „ * tantum * tandem, de longa consuetudine Abba-
 „ tem & monachos habere potestatem in Ec-
 „ clesis suis administratorem temporalium li-
 „ berè ordinare. Quod cum probare noluis-
 „ set, idem yconomus postmodum confessus
 „ fuit in nostra præsentia quòd Episcopus
 „ præfatus sacerdotem in supradicta Eccle-
 „ sia ad representationem Abbatis & mona-
 „ chorum instituit & confirmavit. Nos verò
 „ visis & auditis allegationibus hinc inde pro-
 „ positis & confessionibus utriusque partis,
 „ dicimus Presbyterum sæpedictum resti-
 „ tuendum ad administrationem & persona-
 „ tum Ecclesie memoratæ.] Nulli ergo om-
 „ nino hominum liceat hanc paginam nos-
 „ træ confirmationis infringere, vel ei &c.
 „ usque incursum. Datum Laterani 11. Kal.
 „ Septembris, anno tertio decimo.

EPISCOPO PARIENSI.

Epist. 130.
 Vt præbenda
 reservata con-
 feratur consan-
 guineo Papæ.

AD signandum devotionis affectum
 quam erga nos te non ignoramus ha-
 bere, præbendam in Ecclesia Parisiensi
 vacantem in manu propria reservasti, cui-
 cunque vellemus, sicut per tuas nobis in-
 timasti litteras, conferendam, habiturus
 gratissimum si alicui de sanguine nostro
 conferre dignemur eandem, quem ob
 nostram reverentiam & amorem honora-
 rorum te asseris & sincerissimè dilecturum.
 Super quo liberalitatem tuam in Domino
 commendantes, de tantæ devotionis indi-
 cio gratiarum tibi referimus actiones. Digi-
 num itaque reputantes ut de tuo mune-
 re tuo satisfiat affectui, præbendam ipsam
 dilecto filio Benedicto consanguineo nos-
 tro, adolescenti siquidem bonæ indolis,
 quem non minis signa virtutum, quæ in
 tenera videntur ætate præcludere, quàm

sanguis aut caro nobis reddunt acceptum,
 duximus concedendam, sperantes quòd
 tunc maximè prælibatam præbendam or-
 dinatam esse gaudebis ad votum cum per
 ipsum & ex ipso Domino concedente vi-
 debis tibi & Ecclesie tuæ gratum proveni-
 re profectum. Quocirca fraternitatem
 tuam monemus, per apostolica tibi scripta
 mandantes quatinus dilectum filium ma-
 gistrum Peregrinum Capellanum nostrum
 vice ac nomine præfati Benedicti ad eandem
 præbendam recipi facias in Canoni-
 cum & in fratrem, & stalli Chori ac loco
 Capituli sibi assignato, de more ipsum in
 corporalem ejusdem præbendæ possessio-
 nem inducas, & inductum facias eam pa-
 cificè possidere. Nos enim eundem Bene-
 dictum ad te, opportunitate recepta, dan-
 te Domino transmittemus. Datum Late-
 rani Idibus Septembris, pontificatus nostri
 anno tertio decimo.

MAGISTRO PEREGRINO
Capellano nostro.

AD signandum devotionis affectum
 quam venerabilem fratrem nostrum
 Parisiensem Episcopum erga nos non igno-
 ramus habere &c. in eundem ferè modum ut
 in alia usque profectum. Vnde ipsi per
 scripta nostra mandamus ut te vice ac no-
 mine præfati Benedicti ad eandem præben-
 dam recipi faciat in Canonicum & in fra-
 trem, & stalli Chori ac loco Capituli tibi
 assignato, de more te in corporalem ejus-
 dem præbendæ possessionem inducat, &
 inductum faciat pacificè possidere. Nos
 enim eundem Benedictum ad ipsum, op-
 portunitate reperta, dante Domino trans-
 mittemus. Quocirca discretioni tuæ per
 apostolica scripta mandamus quatinus su-
 per hoc quod ad te pertinet exequaris.
 Datum &c. ut in alia per totum.

TYRONENSI ARCHIEPISCOPO,
& Episcopo Engolismensi, & Abbati
Gratie Dei Cisterciensis ordinis.

Deteftabile facinus & piacularè Hagi-
 tium quod à quibusdam filiis Belial
 nonnullis Canonicis Cellenfis Ecclesie in-
 stigantibus, sicut nobis venerabilis frater
 noster Pictavenfis Episcopus intimavit,
 nuper exitit in Cellenfi Ecclesia perpetra-
 tum, maximam non immeritò menti no-
 stræ amaritudinis causam ingessit, dum vi-
 perea soboles in proprii parentis necem
 exarsit, & perditionis filij sui patris interi-
 tum inofficioso non sunt veriti malignita-
 tis studio machinari. Quem siquidem tam

crudelis horror & horribilis crudelitas audita non moveat, dum pastori ab ovibus, magistro à discipulis, & patri à filiis mortis dispendia procurantur: In hac nimirum parricidij horrendi atrocitate naturalis affectionis juri detrahitur, vituperatur ministerium clericale, ac regularis reverentiæ puritas dissipatur. Sicut enim tenor litterarum ejusdem Episcopi nos edocuit, sibi & Capitulo Picavensi multis Abbatibus & aliis viris peritis præsentibus est relatum quòd Iohanne Cantore, A. Eleemosynario, Guillelmo de Lobeà & Guillelmo de sancto Leodegario Canonicis Cellensibus procurantibus, à quatuor sicariis, qui ab illis ob hoc sexaginta libras acceperant, Abbas Cellensis, vir providus & honestus, dum ad matutinas accederet, nequiter extitit interfectus, quadraginta plagis & amplius inflictis eidem. Cùm autem hæc vera esse, non solum per bonos viros & sacerdotes, verùm etiam per eosdem sicarios, qui dum in carcere principis tenerentur, coram nuntiis suis & multis aliis ea publicè confessi fuerant, præfatus Episcopus didicisset, & deliberasset cum viris prudentibus & discretis qualiter esset in hoc negotio procedendum, diversa reperit consilia diversorum; nonnullis asserentibus hujusmodi perversitatis actores, non per seculare brachium, sed per ecclesiasticum iudicium puniendos; aliis affirmantibus ipsos propter enormitatem criminis relinquendos curiæ seculari, ut ultore materiali gladio, poenam exciperent sibi dignam. Alios quoque Canonicos illius malignitatis ignaros asseverabant aliqui in detestacionem criminis de ipsa Ecclesia depellendos; ut secundùm evangelicam veritatem malis malè perditis, vinea Domini Sabaoth bonis agricolis locaretur; maximè cùm paucis quandoque peccantibus, ira Dei deservisse legatur in multos. Quidam verò dicebant quòd culpa suos tenere debebat auctores, ne ultra progredieretur poena quam inveniretur delictum, cùm nullius crimen maculet nescientem. Licet autem in tanta varietate consilij cœperit jam dictus Episcopus fluctuare, attendens tamen exèplo perniciosum existere si omitteretur tantum facinus impunitum, & quòd Canonici supradicti longè antè incorrigibiles fuerant & rebelles, & commonitionis suæ iteratæ sæpius contemptores, quòdque essent fornicatores, adulteri, negotiatores, & usurarij manifesti, tandem consilium hoc providit, ut universis Canonici ab Ecclesia memorata depulsis,

Tom. II.

loco eorum sancti Victoris Parisiensis Canonici subrogentur, hoc ipsum in suspenso tenendo donec super eo nostræ reciperet beneplacitum voluntatis. Volentes igitur ut in tanti criminis poena discant alij à consimili culpa cessare, communicato fratrum nostrorum consilio, præsentium vobis auctoritate præcipiendo mandamus quatinus illos quos vobis constiterit hujus fuisse iniquitatis actores ab omni ordine clericali sublato cujuslibet appellationis obstaculo degradetis, eosdem, si grave scandalum non timetur, apud aliqua monasteria singillatim in arctis carceribus concludentes, in quibus pane tribulationis & aqua doloris ad agendam perpetuam poenitentiam sustententur. Si verò grave scandalum formidetur, quod minimè conquireat postquam etiam reos sanguinis vestri curaveritis intercessionibus defendere, vos eosdem publicè degradatos, ad poenitentiam studiosè commopitos, relinquatis curiæ seculari juxta constitutiones legitimas puniendos. Quòd si alij Canonici hujus criminis inscij incorrigibiles hactenus extiterint, & prælibatis sunt criminibus irretiti de quibus in suis fecit memoratus Episcopus mentionem, volumus & mandamus ut per ordinem sancti Victoris Cellensis Ecclesia reformetur; quem si aliqui ex prædictis Canonicis recipere voluerint humiliter & servare, vos eosdem ibidem remanere sinatis. Alioquin ad arctiora monasteria transmittatis eosdem; contradictores, si quos inveneritis, vel rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Quòd si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani xiiii. Kalend. Octobris, pontificatus nostri anno tertiodecimo.

PETRO NIGRO CANONICO
sancti Vrsini Bituricensis.

SAcro sancta Romana Ecclesia devotos & humiles filios ex assuetæ pietatis officio propensius diligere consuevit, & ne pravorum hominum molestiis agitentur, eos tamquam pia mater suæ protectionis munimine confovere. Eapropter, dilecte in Domino fili, tuis justis postulationibus gratum impertientes assensum, personam tuam cum omnibus bonis quæ in præsentiarum rationabiliter possides, aut in futurum præstante Domino justis modis poteris adipisci, sub beati Petri & nostræ protectione suscipimus. Specialiter autem præbendam sancti Vrsini Bituricensis, sicut eam justè possides & quietè, tibi auctori-

O o o ij

Epist. 1336
Recipitur sub
protectione
sedis apostolice.